

[Boligministeren]

til 5 år (i visse tilfælde 6 år). Herefter er der nu enighed med byggeriets parter om en generel ansvarsperiode på 5 år, hvilket er et væsentligt skridt fremad.

Begrænsningen af entreprenøransvarets forældelsesfrist fra 20 til 5 år gælder dog kun under de særlige forudsætninger, som er til stede for det offentligt støttede byggeri, herunder især, at fonden dækker skader i intervallet 5–20 år efter byggeriets aflevering.

Sådanne forudsætninger gælder ikke for det private byggeri. Spørgsmålet om en generel forældelsesregel inden for dette område overvejes i øvrigt af et udvalg om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom og et udvalg om forbrugerbeskyttelse ved tjenesteydelser, begge nedsat af justitsministeriet.

Jeg skal herudover henvise til lovforslaget og dets bemærkninger.

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg skal herved fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om stempelafgift af topografiske kort.

(Lovforslag nr. L 30).

Ifølge lov om stempelafgift af topografiske kort fastsættes afgiften af forsvarsministeren med tilslutning af folketingets finansudvalg. Afgiften er senest fastsat til $\frac{1}{10}$ øre pr. cm² kortblad.

Med henblik på at forenkle administrationen af loven foreslås det, at forsvarsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om afgiftens størrelse uden forelæggelse for finansudvalget.

Endvidere foreslås det, at det afgiftspligtige område udvides for at tilgodese formålet med loven, nemlig at sikre geodætisk institutter eneret til udgivelse af kortværker.

I overensstemmelse med regeringens ønsker om at delegeres ansvar og kompetence foreslås det, at forsvarsministeren kan delegeres beføjelsen til at træffe afgørelser om afgiftsfritagelse til geodætisk institut og fastsætte regler om, at sådanne afgørelser ikke skal kunne indbringes for ministeren.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til velvillig behandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg skal hermed fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Lokal radio- og fjernsynsvirksomhed).

(Lovforslag nr. L 31).

Lovforslagets formål er at fastsætte de regler, der er nødvendige som grundlag for en varig ordning med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed uden for Danmarks Radio til afløsning af den igangværende 3-årige forsøgsordning, der udløber den 31. marts 1986.

Forløbet af forsøgsordningen har vist, at der over hele landet har været en udbredt interesse for aktivt at medvirke til at gøre det danske medieudbud mere mangfoldigt.

Det er på denne baggrund ministeriets opfattelse, at der bør tilvejebringes grundlag for en permanent ordning for lokal radio- og fjernsynsvirksomhed uafhængig af Danmarks Radio.

Spørgsmålet om at indføre en permanent ordning for lokal radio- og fjernsynsvirksomhed har naturligvis sammenhæng med andre forhold på medieområdet såsom overvejelserne om indførelse af et landsdækkende TV 2 med regionale indslag.

Det ville i princippet have været ønskeligt, om der kunne have været taget en samlet stilling til hovedlinierne i mediepolitikken. I en situation, hvor dette ikke er muligt, må de enkelte områder tages op til behandling, efterhånden som foranstaltninger på området bliver påkrævede. Det er ministeriets opfattelse, at hensynet til deltagerne i den igangværende forsøgsordning samt hensynet til de mange, der er interesserede i at få mulighed for at drive en virksomhed af denne karakter, gør det nødvendigt, at der så hurtigt som muligt skabes de nødvendige lovmæssige rammer for en permanent ordning vedrørende lokal radio og fjernsyn.

Hensigten med den foreslåede ordning er at udvide borgernes mulighed for at formidle oplysninger, synspunkter, underholdning m.v. inden for det lokale område som udgangspunkt for den enkelte kommune. Principielt bør kun de tekniske muligheder begrænse adgangen til uafhængig lokal programvirksomhed. Et tilladelsessystem vil bl.a. af frekvensmæssige grunde være nødvendigt.

Forslaget er baseret på ønsket om en decentralisering af administrationen, og tilladelser skal udstedes af lokale nævn, der ned-

[Ministeren for kulturelle anliggender]

sættes af kommunalbestyrelsen, således at der tilstræbes en bred repræsentation af det lokale foreningsliv.

Tilladelser er tidsbegrænsede, men skal kunne fornys.

Det er i lovforslaget forudsat, at der ikke ydes statslige tilskud til programvirksomhedens drift, og at der heller ikke skal fastsættes nogen pligt for kommunerne til at yde tilskud til dette formål. Med henblik på at tilvejebringe et bæredygtigt økonomisk grundlag for virksomheden er det ministeriets opfattelse, at der bør skabes hjemmel for en reklamefinansiering af programvirksomheden efter nærmere fastsatte regler.

Forslaget er i øvrigt baseret på det hovedsynspunkt, at der principielt bør tilstræbes en ordning med så få begrænsninger som muligt. Det er således ikke tanken at fastsætte bestemte krav til programindholdet, f.eks. vedrørende dettes lokale karakter.

Den igangværende forsøgsordning vedrører programvirksomhed, der finder sted såvel trådløst som via kabel. Det er i lys af forsøgsordningens erfaringer ministeriets opfattelse, at en permanent ordning på området på nuværende tidspunkt må tilrettelægges med udgangspunkt i en vurdering af kravene til en ordning for lokal programvirksomhed, uanset hvilken teknik der anvendes til transport af programmerne. Det tilladelsessystem, som i den aktuelle situation må anses for nødvendigt af bl.a. tekniske grunde, bør derfor gælde for såvel trådløs sendevirksomhed som kabelvirksomhed.

Som en ny bestemmelse fastsætter lovforslaget en pligt for ejere af fællesantenneanlæg og andre kabelanlæg, der indeholder mere end 10 kanaler, til at stille én kanal til rådighed for fordelingen af lokale fjernsynsprogrammer, som udsendes i henhold til en sendetilladelse. Denne bestemmelse er udtryk for ønsket om at sikre et kulturelt velafbalanceret programudbud i anlæg med mere betydelig kanalcapacitet.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Industriministeren (Stetter):

Hermed tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om garantier for lån til skibsfinansiering.

(Lovforslag nr. L 32).

Formålet med dette lovforslag er at ligestille danske rederier med udenlandske med hensyn til opnåelse af garantier. Forslaget er en del af den værftspakke, som skal give værfterne en håndsrekning i deres for tiden meget vanskelige situation.

Værfterne har i 1985 oplevet en næsten fuldstændig mangel på nye ordrer. Dette er et voldsomt tilbageslag for en industri, som på trods af den langvarige og verdensomspændende værftskrise hidtil har kunnet holde sig konkurrencedygtig. Danske værfter har i en årrække kunnet bevare ca. 2½ pct. af verdensmarkedet for nye skibe på et tidspunkt, hvor de fleste øvrige europæiske værftsnationer har måttet konstatere faldende markedsandele.

Efter samtaler mellem regeringen og repræsentanter for erhvervet er det klart, at hverken erhvervet selv eller regeringen – og for den sags skyld vist heller ikke oppositionen – ønsker at indføre direkte statsstøtte til værftsindustrien på linje med subsidieringen i visse andre lande. Der er derfor grænser for, hvor vidtgående foranstaltninger vi kan iværksætte. Regeringen har besluttet at tage følgende initiativer:

- En forbedring af finansieringsordningen for skibe, der bygges til danske rederier, fra de nuværende 12-årige lån med 2 års afdragsfrihed til 14-årige lån med 4 års afdragsfrihed.
- En tilpasning af renten på forhåndslån til det nuværende lavere renteniveau.
- En fremskyndelse af statslige beordringer af skibe, hvor dette er formålstjenligt.
- En garantiordning, der giver mulighed for garantier for lån til bygning af skibe til danske rederier i lighed med den eksisterende eksportkreditgarantiordning, som gælder ved salg til udenlandske rederier.

Inden for industriministeriets område kræver kun garantiordningen lovhjemmel, og der er allerede taget skridt til at gennemføre de øvrige dele af pakken. Garantiordningen selv bygger på en anmodning fra erhvervet, ligesom grænsen på 500 mill. kr. er den grænse, der er foreslået af erhvervet.

Som sidste del af pakken indgår en lempelse af virkningen af det indgreb, der i de-